

[Poul Dam.]

tidspunkt lod disse gamle bevillinger, som ikke mere er rimeligt begrundede, løbe ud med en frist af en eller anden længde.

Hvis der nedsættes et udvalg, vil vi gerne være med i det og prøve at nå frem til en fornuftigere ordning. Jeg har vist allerede antydnet, at jeg ikke tror, denne ordning kan findes i det foreliggende forslag.

Rimstad: Da det er tredje gang, det foreliggende forslag til folketingsbeslutning fremsættes her i tinget inden for de sidste 10 år, kan der for et medlem af tinget, der er kommet ind efter sidste fremsættelse, være grund til at spørge om de tidligere forslags skæbne. Det synes at ligge således, at der her er tale om en flertalsuvillighed til at drøfte et forslag, som det egentlig under hensyn til udviklingen var rimeligt at give grønt lys for. Man valgte så på grund af denne, man kan måske sige mere følelsesbetonede aversion at sylte sagen i et udvalg, der først i anden omgang afgav en meget intetsigende betænkning, der ikke kom til at danne grundlag for hverken det ene eller det andet.

Nu er forslaget altså for tredje gang kommet på bordet, og udviklingen i den mellemliggende tid har yderligere understreget, at bevillingssystemet har overlevet sig selv. Det er naturligvis rigtigt, som den højtærede kulturminister nævnte det, at der tilsyneladende her i landet er et ophold i nedgangen i biografernes indtægter, men udviklingen i udlandet peger nu på, at dette er noget midlertidigt. På lang sigt tyder de indvundne erfaringer på, at nedgangen endnu ikke er standset. Fortsætter man derfor modstanden mod systemets afskaffelse, kan man komme ud i den helt groteske situation, at der i en række tilfælde må ydes statsstøtte til folk, der tidligere havde deres gode indtægter. For det kan vel ikke være meningen, at samfundet vil opretholde et system, der langsomt medfører biografteatrenes nedlæggelse et efter et, fordi bevillingerne er tildelt folk og institutioner, der kun i begrænset omfang har den forretningsmæssige baggrund og dygtighed, som gør dem i stand til at tage konkurrencen op med det af staten drevne fjernsyn?

Jeg kan ikke se rettere, end at vil man på én gang bevare bevillingssystemet og undgå

nedlæggelse af biografteatre i større omfang, må der nødvendigvis ydes driftstilskud til opretholdelsen af urentable bevillinger. Stillet over for denne logiske konsekvens — ganske vist placeret inden for, hvad man må betegne som tilskudsordningernes overdrev — vil de fleste nok mene, at det for staten vil være billigere og bedre at lade biografdriften overgå til fri næring. Det er i hvert fald den opfattelse, mit parti har. Vi er enige med forslagsstillerne i, at der må træffes visse særlige overgangsbestemmelser, og kan i øvrigt anbefale denne opfordring til den højtærede kulturminister.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg takker for den velvilje, som min tanke om at nedsætte et sagkyndigt udvalg har mødt. Det er rigtigt, som fru Hanne Budtz siger det, at der måske ud fra fru Hanne Budtz' synspunkt lyder lysere toner. Jeg synes, der for mig er grund til at understrege, at både historiens forløb og mine egne iagttagelser får mig til at tro, at visse ændringer er ønskelige.

Man kan næppe tænke sig, at vi kan komme frem til en ubetinget fri næring; der må sikkert på dette område være et sæt spilleregler for at dække de interesser, som har været nævnt også under denne drøftelse. Jeg er glad for, at fru Grethe Philip i sit indlæg lagde vægt på, at det må være rigtigt at høre sagkundskaben og høre den ordentligt og grundigt, før en endelig beslutning træffes. Det samme var hr. Albertsen inde på.

Hr. Poul Dam nævnte, at udvalgets sammensætning måske var for lidt præget af forbrugerne og for meget af branchen. Jeg kan godt medgive, at det har været svært at finde en forbrugerrepræsentant, der kunne kaldes repræsentativ. Dansk Folkeoplysnings Samråd hører jo hjemme i dette billede, der er også kommunale repræsentanter, og der er endelig repræsentanter for en kunstnergruppe, som må formodes at stå helt ubunden i denne sag.

Man skal naturligvis ikke skjule, at bevillingssystemet har gjort megen gavn, og det gør sikkert også på forskellig måde gavn i dag; men jeg har hæftet mig ved en ting, som ofte har været citeret under tidligere debatter her i folketinget, nemlig en passus fra betænkningen af 1922, hvor der tales om, at målet med bevillingssystemet er at nå